

Εγκαίνια Ιερού Ναού πλησίον της Ναζαρέτ

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Τό Σάββατον, 29ην Σεπτεμβρίου/ 12ην Ὀκτωβρίου 2019, ἐτελέσθησαν τά Ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῆς κώμης Γιαφέα Νάσρα, πλησιοχώρου τῆς πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τήν ὁποίαν κατώκησε καί ἐκ τῆς ὁποίας ὠνομάσθη Ναζωραῖος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Ὁ ἱερός Ναός οὗτος, μαρτυρούμενος ἀπὸ τοῦ 12 μ.Χ. αἰῶνος καὶ ἐγκαινιαζόμενος εἰς τό ὄνομα τοῦ ἁγίου Σάββα ὑπενθυμίζει διὰ τῆς παρουσίας καὶ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ τό γεγονός ὅτι ἡ μοναστική καὶ ποιμαντική δραστηριότης τοῦ ἁγίου Σάββα ἀρξαμένη τόν 5 μ.Χ. αἰῶνα ἀπὸ τῆς μεγάλης καὶ ὀνομαστῆς Μονῆς – Λαύρας αὐτοῦ εἰς τήν Ἰουδαίαν ἔφθανε καί εἰς τήν Γαλιλαίαν, εἰς τήν ὁποίαν ἀνήγειρε Ναούς καί Μονάς, συμφώνως πρός τόν βιογράφον αὐτοῦ Κύριλλον τόν Σκυθουπολίτην.

<https://jerusalem-patriarchate.info>

<https://jerusalem-patriarchate.info>

<https://jerusalem-patriarchate.info/>

Τῆς τελετῆς ταύτης τῶν Ἐγκαινίων συμφώνως πρὸς τό Τυπικόν τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας προεξῆρξεν, ἀφ' οὗ ἐγένετο ἐνθέρμως δεκτός ἅμα τῇ ἀφίξει Αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Σώματος τῶν Προσκόπων, ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, Σεβασμιωτάτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀρτεμίου, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος ταύτης Οἰκονόμου π. Γαβριὴλ Ναντάφ ἀλλὰ καὶ τῶν μακράν, ὡς τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Λαύρας τοῦ ἁγίου Σάββα Ἀρχιμανδρίτου Εὐδοκίμου, προσκομίζοντος τὰ λείψανα τῶν ἀναιρεθέντων Ἀββάδων τῆς Μονῆς Ἁγίου Σάββα διὰ τό «φυτόν» τῆς ἁγίας Τραπέζης, τοῦ Τελετάρχου Ἀρχιμανδρίτου π. Βαρθολομαίου, τοῦ Ἀρχidiaκόνου Μάρκου καὶ τοῦ διακόνου Εὐλογίου, ψάλλοντος τοῦ δοκίμου Κωνσταντίνου ἑλληνιστί καὶ τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος Ναζαρέτ ἀραβιστί, τῇ συμπροσευχῇ τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος ταύτης καὶ πολλῶν ἐκ τῶν ἐνοριῶν Ναζαρέτ καὶ λοιπῆς Γαλιλαίας.

Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν Θεῖον λόγον ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Τά πάντα ἐφώτισε τῇ παρουσίᾳ Χριστός. Τόν κόσμον ἀνεκαίνισε Πνεύματι θείῳ αὐτοῦ· ψυχαί ἐγκαινίζονται· οἶκος γάρ ἀνετέθη, νῦν εἰς δόξαν Κυρίου, ἔνθα καί ἐγκαινίζει, τῶν πιστῶν τάς καρδίας, Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν εἰς σωτηρίαν βροτῶν», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Σήμερον ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος συνεκάλεσε πάντας ἡμᾶς ἐν τῇ ὁμόρῳ πόλει τῆς Ναζαρέτ, Γιαφέα, ἵνα ἐπιτελέσωμεν τά ἐγκαίνια τοῦ πρὸς δόξαν τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ ἀλλά καί τιμὴν τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἀνεγερθέντος νεοδμήτου Ναοῦ.

Αὐτός οὗτος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν ὑπέδειξεν τῷ θεόπτη Μωϋσῇ ἐν Σινᾶ ἀχειροποίητον, διαγράφων οὕτω τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία κατὰ τόν Θεῖον Παῦλον, εἶναι τό ὅρος τῆς Πνευματικῆς Σιών καί ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ τοῦ

ζώντος, (Έβρ. 12,22). Κατά δέ τήν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ὁ Ἰησοῦς Χριστός εἶπε τῷ Πέτρῳ τῷ μαθητῇ αὐτοῦ: «Κἀγὼ δέ σοι λέγω ὅτι σύ εἶ Πέτρος καί ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τήν Ἐκκλησίαν καί πύλαι ᾗδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς», (Ματθ. 16,18). Καί τοῦτο, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶναι τό μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτός δέ ὁ Χριστός εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, ὡς κηρύττει ὁ σοφὸς Παῦλος. «Ὁ Θεὸς Πατὴρ αὐτόν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τό σῶμα αὐτοῦ, τό πλήρωμα τοῦ τά πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου», (Έφ. 1,22-23).

Ὁ ὕμνογράφος τῶν ἐγκαινίων Ἐκκλησίας διατυπώνει μετὰ πάσης ἀκριβείας τήν σημασίαν τοῦ γεγονότος τούτου, ἐπικαλούμενος τοὺς εὐαγγελικούς λόγους τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, λέγοντος: «Ἐπιδημήσαντος ἡμῖν τοῦ Λόγου κατὰ σάρκα ὁ τῆς βροντῆς μέν γόνος φησὶ καθυπογράφων. Ἐθεασάμεθα φαιδρῶς τήν δόξαν, ἣν εἶχεν ὁ Υἱὸς παρὰ Πατρός, ἐν ἀληθείας χάριτι. Ὅσοι δέ πίστει τοῦτον ἐλάβομεν, ἔδωκε τοῖς πᾶσιν ἐξουσίαν, τοῦ γενέσθαι τέκνα Θεοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδέ ἐκ θελήματος σαρκὸς ἀναγεννηθέντες, ἀλλ' ἐκ Πνεύματος Ἁγίου ἐπαυξηθέντες, οἶκον προσευχῆς ἐπήξαμεν, καί βοῶμεν· τοῦτον τόν οἶκον στερέωσον Κύριε».

Μέ ἄλλα λόγια, σήμερον ἡμεῖς οἱ ἐκ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθέντες, καί ἐπαυξηθέντες διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καί τόν Χριστόν ἐνδυσάμενοι ἐπήξαμεν οἶκον, τοὔτέστιν ναόν προσευχῆς, ἔνθα εὐφραίνονται τά οὐράνια καί ἀγάλλονται τά ἐπίγεια, εὐλογεῖται ἡ κτίσις καί προσκυνεῖται ὁ κτίστης καί ἔνθα ἡ δόξα Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, «ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς», (Κολ. 2,9).

Οὐχ ἦττον ὁμως, «Πνεῦμα ὁ Θεός, καί τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», (Ἰωάν. 4.24) λέγει Κύριος. Τό πνεῦμα δέ τοῦτο, δηλονότι τό Ἅγιον Πνεῦμα τό τοῦ Χριστοῦ, εἶναι αὐτό τό ὁποῖον συνέχει καί συγκροτεῖ ὅλον τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός: «Πάντα χορηγεῖ τό Πνεῦμα τό ἅγιον· βρύει προφητείας, ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτων σοφίαν ἐδίδαξεν, ἀλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν. Ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας». Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἐπιμαρτυρεῖ διὰ στόματος τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ ὁ Κύριος λέγων: «καί δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν καί πνεῦμα καινόν δώσω ἐν ὑμῖν καί ἀφελῶ τήν καρδίαν τήν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν καί δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην. καί τό πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν καί ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καί τά κρίματά μου φυλάξησθε καί ποιήσητε», (Ἰεζεκ. 36, 26-27).

Οἱ προφητικοὶ οὗτοι λόγοι καταδεικνύουν ὅτι: «ἡ ἀκολουθία τῶν ἐγκαινίων ἀφορᾷ κατ' οὐσίαν εἰς τόν ἐγκαινισμόν τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Λέγομεν τοῦτο, ἀκούοντες εἰς τό κήρυγμα τοῦ θείου Παύλου, λέγοντος,

«Οὐκ οἶδατε ὅτι Ναός Θεοῦ ἐστε καί τό Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; εἴ τις τόν Ναόν τοῦ Θεοῦ φθείρη, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γάρ ναός τοῦ Θεοῦ ἅγιος ἐστίν, οἵτινες ἐστε ὑμεῖς», (Α΄ Κορ. 3,16) καί ἀλλαχοῦ, «ὕμεῖς γάρ ναός Θεοῦ ἐστε ζῶντος», (Β΄ Κορ. 6,16).

Τόν ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ ἐγκαινισμόν, δηλονότι τήν καινήν καρδίαν καί τό καινόν πνεῦμα τό τοῦ Χριστοῦ ἐκτήσατο καί ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁσῖος Σάββας ὁ ἡγιασμένος, γενόμενος οὕτω πολίτης τῆς οὐρανόθεν Ἱερουσαλήμ, τῆς Ἐκκλησίας τῶν πρωτοτόκων τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων, (Ἐβρ. 12, 13). Ἰδοὺ λοιπόν διὰ τι οἱ ἐγκαινιζόμενοι ναοί τιμῶνται πρὸς τιμὴν τῶν ἁγίων καί δικαίων τοῦ Θεοῦ, ἐξόχως δε τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας καί Μητρός τοῦ Θεοῦ. «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», (Ψαλμ. 67,36), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Ὦντως ὁ Θεός ἐθαυμάστωσε ἐν τῷ ἁγίῳ Αὐτοῦ Σάββα τῷ ἡγιασμένῳ, ἀναδεικνύοντας αὐτόν «Ναόν τοῦ Θεοῦ ζῶντος» καί σκήνωμα ἄφθαρτον εὐωδιάζον τήν «κατὰ Πνεῦμα ἁγιωσύνην», (Ρωμ. 1,4) τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ὁ σήμερον ἐγκεινισθείς ναός τοῦ Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου εἰς τήν περίχωρον τῆς Ναζαρέτ, τῆς πόλεως τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀποτελεῖ μαρτύριον ἀδιάψευστον τοῦ ἀπ' αἰῶνος φανερωθέντος μυστηρίου τῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ σαρκαωμένου Θεοῦ Λόγου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ τῶν ἀγνῶν αἱμάτων τῆς κεχαριτωμένης Παρθένου Μαρίας.

Διό καί ἀναβοῶμεν· «Μέγας εἰ, Κύριε, καί θαυμαστά τα ἔργα Σου καί οὐδεὶς λόγος ἐξαρκέσει πρὸς ὕμνον τῶν θαυμασίων Σου». Μετά δέ τοῦ ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων ἀναφωνοῦμεν: «Σήμερον ὁ Παράδεισος ἠνέωκται τοῖς ἀνθρώποις καί ὁ τῆς Δικαιοσύνης Ἥλιος καταυγάζει ἡμῖν. Σήμερον τά ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καί τά κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ. Σήμερον ἡ ἱερά καί μεγαλόφωνος τῶν Ρωμαίων Ὁρθοδόξων πανήγυρις ἀγάλλεται». Καί μετὰ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ ἀνυμνήσωμεν λέγοντες: «Χαῖρε Σιών Ἀγία Μήτηρ τῶν Ἐκκλησιῶν Θεοῦ κατοικητήριον· σύ γάρ ἐδέξω πρώτη ἄφεισιν ἁμαρτιῶν διὰ τῆς Ἀναστάσεως».

Εἰς τόν οἶκον τοῦτον τόν τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον καλούμεθα νά εἰσέλθωμεν καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ λέγοντος:

«Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Ματθ. 11,28).

Σοῦ δεόμεθα καί Σέ παρακαλοῦμεν, Κύριε, ὥσπερ τοῖς θεόπταις μαθηταῖς σου τήν δόξαν Σου κατέπεμψας μετά τήν ἐκ τάφου ἔγερσιν καί τήν πρός ὕψος οὐρανοῦ θείαν Ἀνάληψιν, ἐγκαίνισον ἡμῖν Πνεῦμα εὐθές ἐν τοῖς ἐγκάτοις ἡμῶν καί πνεῦμα ἡγεμονικῶ στήριξον ἡμᾶς καί πρόσδεξαι τάς ἐν μετανοίᾳ προσευχάς ἡμῶν. Προσέτι ,πρόσδεξαι τάς ἐν πίστει προσφερομένας ἀναιμάκτους καί εὐχαριστηρίους θυσίας πάντων τῶν ἀγαπώντων τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου Σου. Ἀμήν.

Εἰς τήν παρατεθεῖσαν τράπεζαν ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησεν ὡς ἔπεται:

«Οὕτω λαμψάτω τό φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τά καλά ἔργα καί δοξάσωσι τόν Πατέρα ὑμῶν τόν ἐν τοῖς οὐρανοῖς». (Ματθ. 5,16)

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε τῆς Κοινότητος,

Ἀξιότιμοι ἐκπρόσωποι τῆς Κυβερνήσεως,

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Δόξαν καί εὐχαριστίαν ἀναπέμπομεν τῷ ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς νά τελέσωμεν σήμερον τά ἐγκαίνια τοῦ νεοδημήτου ναοῦ ἐν τῇ πόλει ὑμῶν πρός τιμήν τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Ἡ ἐν Χριστῷ χαρά ἡμῶν κατά τήν εὐσημον ταύτην ἡμέραν εἶναι ὄντως μεγάλη. Καί τοῦτο, διότι προσφέρεται εἰς μέν τήν πόλιν ὑμῶν ἔργον ἀγαθόν, εἰς δέ τήν χριστιανικήν Κοινότητα οἶκος λατρείας καί προσευχῆς. Προσφέρεται σήμερον Οἶκος τοῦ Θεοῦ ἔνθα οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι εὐρήσωσιν ἀνάπαυσιν, ὡς λέγει Κύριος: «Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καί πεφορτισμένοι κἀγώ ἀναπαύσω ὑμᾶς», (Ματθ. 11,28).

Ἡ ἐν Χριστῷ χαρά ἡμῶν εἶναι ἔτι μεγαλυτέρα, διότι «ὁ Ναός τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος», (Β΄ Κορ. 6,16), δηλονότι τοῦ εὐσεβοῦς ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων δίδει τήν ἐνεργόν μαρτυρίαν αὐτοῦ, τόσον διά τῆς συμμετοχῆς αὐτοῦ εἰς τήν λειτουργικήν ζωήν καί πρᾶξιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅσον καί διά τῆς ἐπιτελουμένης κοινωνικῆς καί ποιμαντικῆς δραστηριότητος ὑπό τήν πνευματικήν καθοδήγησιν τοῦ Αἰδεσιμοτάτου Πρεσβυτέρου Πατρός Γαβριήλ Nadaf καί τῶν συνεργατῶν αὐτοῦ.

Ἰδιαιτέρως δέ τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ τοῦ καί ποιμενάρχου τῆς κοινότητος ὑμῶν. Ἡ ἀγαστή συνεργασία ἢ μᾶλλον συνέργεια μεταξύ τοῦ πνευματικοῦ Ποιμένος καί τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ὄχι μόνον ἀπέδωσαν τούς ωραίους καρπούς, ἀλλά ἔφεραν καί εἰς αἴσιον τέλος τήν ὀλοκλήρωσιν τῆς ἀνοικοδομήσεως καί λειτουργίας τοῦ σήμερον ἐγκαινιασθέντος ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ

Ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Περιττόν νά εἴπωμεν ὅτι ὁ Ναός, ὡς τόπος λατρείας καί προσευχῆς εἰς τόν Θεόν τῆς ἀγάπης καί φιλανθρωπίας ἀποτελεῖ ἐγγύησιν τῆς καταγωγῆς καί ταυτότητος τῶν μελῶν τῆς Κοινότητος καί ἰδιαιτέρως τῆς νεολαίας.

Λέγομεν δέ τοῦτο, διότι ἡ σύγχρονος ἡμῶν ἐποχή τῆς ραγδαίας ἀναπτυσσομένης ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας προκαλεῖ ἀφ' ἑνός μέν σύγχυσιν εἰς τόν κόσμον γενικώτερον καί τήν νεολαίαν εἰδικώτερον καί ἀφ' ἑτέρου θέτει ἐν ἀμφιβόλῳ τάς μεγάλας πνευματικές καί ἠθικές ἀξίας τῶν Ἀγίων Γραφῶν, τῶν ἀποτελούντων τήν ἀκένωτον πηγὴν τῆς ὑγιοῦς πίστεως εἰς τόν Θεόν τῆς ἀγάπης τῆς φιλανθρωπίας καί τοῦ ἀπείρου αὐτοῦ ἐλέους. «Τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδίσῃ, τῇ δέ ψυχῇ αὐτοῦ ζημιωθῇ, ἢ τί δώσῃ ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ», (Ματθ. 16,26) .

Ἐπὶ τῇ εὐλογημένῃ ταύτῃ εὐκαιρίᾳ θέλομεν νά διαβεβαιώσωμεν καί πάλιν ἡμᾶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ὅτι τό Παλαίφατον Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων παραμένει πιστόν καί ἀφωσιωμένον εἰς τήν ἱεράν αὐτοῦ ἀποστολήν τῆς διαφυλάξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ὡς καί τῆς ποιμαντικῆς αὐτοῦ μερίμνης ὑπὲρ τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος αὐτοῦ.

Τέλος, ἐκφράζομεν τάς θερμάς ἡμῶν εὐχαριστίας εἰς ἅπαντας τούς παρευρεθέντας εἰς τήν μεγάλην αὐτὴν ἑορτὴν τῶν Ἑγκαινίων καί ἰδιαιτέρως εἰς τάς ἐπιτροπὰς [Τζαμαίγιε] τῶν γυναικῶν, τῆς νεολαίας, τῶν προσκόπων, οἱ ὅποιοι κατέβαλαν πᾶσαν προσπάθειαν διὰ τήν διοργάνωσιν ταύτην.

Εἴθε Κύριος ὁ Θεός, διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀλλὰ καί διὰ τῶν ἱκεσιῶν τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, ἐνδυναμοῖ καί κατευθύνῃ τά διαβήματα αὐτῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ. Ἀμήν. Ἔτη πολλά.

ΠΗΓΗ: ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ